

ΕΤ. 25 Β 1837. ΤΕΥΧΟΣ 33

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20 |

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΑ ΜΝΗΣΤΡΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ Κ'ΡΚΑΣΙΟΙΣ.

Οἱ νομάδες Κιρκάσιοι οὐδέποτε συνάπτουσι γάμον μετὰ γείτονος φυλῆς, ἀλλὰ ζητοῦσι τὸν νυμφίον ἢ τὴν νύμφην ἐν ἀπομακρυσμένοις σκηνώμασιν. Ἐνεκα τούτου, πρὸς δὲ καὶ ἔνεκα τῆς συναπιωμένης ἀγοροπωλησίας τῆς νύμφης, τὸ τοῦ συνοικεσίου ζήτημα μάλα πολύπλοκον καθίσταται. Τό τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡλικίας τῶν ἑξ μηνῶν μέχρι τῶν 16 ἐτῶν δύνανται νὰ αἰτηθῶσι πρὸς γάμον. Ὁ πατὴρ προσκαλεῖ εἰς συνέλευσιν τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς ἄρρενας τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἐκλέγει τὸν νοσημονέστερον καὶ πρεσβύτερον, ἵνα ἐνεργήσῃ πρὸς τοῦτο ὡς μεσάζων. Οὗτος καθίσταται σπουδαῖον πρόσωπον καὶ συμμετέχει πασῶν τῶν ἐνεργειῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου, καίτοι τούτου τελεσθησομένου ἴσως μετὰ παρέλευσιν ἰκανῶν ἐτῶν. Λαβὼν τὰς ὁδηγίας τοῦ πατρὸς, ἐὰν πρόκηται νὰ ζητήσῃ κόρην, καὶ καθορισθέντος αὐτῷ τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὅπερ δύναται νὰ προσφέρῃ διὰ τὴν ἀγοράν τῆς ἐκλεγθησομένης νύμφης, ἐκκινεῖ πρὸς τὴν δι-

εὐθυνσιν τῆς φυλῆς, ἐν ἣ εἰκάζει ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀρμοδίαν κόρην. Ἀφοῦ δ' ἐκεῖ ποιήσῃσι τὴν ἐκλογὴν, ἀποτείνεται πρὸς τὸν πατέρα τῆς νεανίδος καὶ ζητεῖ αὐτῇ τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς του. Καὶ ἐὰν μὲν γένηται ἡ προσφορά του δεκτὴ, ὁ πατὴρ διατάττει νὰ σφάξωσιν ἄμνον πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου καὶ ἐτροιμασθῇ δεῖπνος. Ἐὰν δ' ὅμως ταυαύτη τις μὴ ὀβηθῇ διαταγή, ὁ ξένος πρεσβευτὴς ἐννοεῖ ὅτι ἡ προσφορά του ἐστὶν ἀπυράδεκτος.

Ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἐστὶ ὄντος τοῦ ἄμνου, αἱ διαπραγματεύσεις προοδεύουσι κατὰ βῆμα καὶ ὀρίζεται Τετάρτη τις τῆς ἑβδομάδος ἢ Πέμπτη ἡμέρα, (διότι αἱ δύο αὗται ἡμέραι θεωροῦνται παρὰ τοῖς Κιρκασίοις ὡς εὐόωνοι), ἵνα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ μνηστῆρος ποιήσωσιν ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν φυλὴν τῆς μελλονύμφου, καὶ ὀρισθῶσιν αἱ περαιτέρω λεπτομέρειαι τοῦ γάμου. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὁ πατὴρ τοῦ μελλονύμφου μετὰ δεκαπέντε φίλων ἀνδρῶν παρουσιάζονται πρὸς τὴν συγγενεύσουσαν φυλὴν. Πάντες οὗτοι φέρουσι τὰς πολυτιμοτέρας στολάς των δεξιοῦνται δ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης καὶ ὀδηγοῦνται ὑπὸ σκηνὴν λαμπρῶς διακεκοσμη-

μένην. Μέγα ετοιμάζεται ἀκολούθως γεύμα, ἐν ᾧ παρευρίσκεται ζεύγος (ἕξ ἀνδρὸς καὶ γυναικῶς) αἰδῶν, ἐξυμνούντων τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ κάλλη τοῦ νυμφίου, συγκρινόντων δὲ αὐτὸν πρὸς ἀμφιλαφεῖς δένδρον, ὑψικάρηνον ὄρος, ὠραῖον ἵππον, ταχυπόρον χεῖμαρρον κ.λ.π. Περαιτωθέντος τοῦ γεύματος, οἱ ξενιζόμενοι φέρονται περίξ τοῦ σκηνώματος καὶ παρυσιάζονται πρὸς πάντας τοὺς προὔχοντας. Γόττε δὲ διεκπεραιούται πράγματι ἡ προξένησις καὶ ὀρίζεται τὸ ὑπὲρ τῆς νύμφης καταβληθησόμενον τίμημα, ὅπερ ὑπολογίζεται συνήθως εἰς 100, 77, 67, 47, 37 ἢ 27 φορβάδας. Αἱ μὲν 100 τούτων εἰσὶ τὸ ὑψιστον τίμημα, αἱ δ' 27 τὸ ἔλασσον. Ὄντως δὲ τὸ συμφωνηθέν τούτο τίμημα καταβάλλεται εἰς χρήσιμα ζῶα, ὑπολογιζόμενα ἐπὶ τῶν ὀρθισίων φορβίδων. Οὕτω π. χ. μία κάμηλος ἰσοδυναμεῖ πὸς ἕξι φορβίδων, ἵππος καλλίστου γένους πρὸς 3, εἴκοσι δὲ πρόβατα πρὸς μίαν φορβάδα.

Ἐν τῷ τίμηματι τούτῳ συμπεριλαμβάνεται καὶ εἰς γιγῶν τεθωρακισμένους, ἕν πυροβόλον καὶ εἰς ἐξηκτακλίους ἀετὸς διὰ κυνηγεσίαν, οἷοι οἱ Κιρκασίαι ὑπεραγαπῶσι τὴν θήραν τῆς ἀλώπεκος. Ἄμα συμφωνηθῶσι πάντα ταῦτα, τὰ μέλη ἅπαντα συμμετέχουσι προγεύματος καλουμένου *Ti o u s t i o u k*, συνισταμένου δ' ἐκ στήθους προβάτου ὀπτοῦ καὶ εἰς μικρὰ τεμάχια κατατετμημένου. Διὰ τοῦ προγεύματος τούτου ἐπικυροῦνται καὶ καθιερῶνται τὸ συμβῆλαιον τοῦ γάμου. Ἀμέσως δ' αἱ νεάνιδες προσέρχονται καὶ αὐταὶ ἵνα παραστήσωσι τὸ μέρος των ἐν τῇ τελετῇ. Πρὸςφέρουσι πλούσιον γεύμα τοῖς ξένοις καὶ περὶ τὸ τέλος κομίζουσι ἐπὶ δίσκου πάχος καὶ ἤπαρ προβάτου μεμιγμένων μετὰ πεπηγμένου γάλακτος καὶ ξηροῦ τυροῦ. Τὸν δίσκον τοῦτον φέρουσιν ἐξ τῶν ρωμαλεωτέρων νεανιῶν πρὸς τὸν πρεσβύτερον, *S i a r o u s t i h*· ἐνῶ δ' οὗτος κύπτει ἵνα λάβῃ μικρὸν τι, νεάνις παρυσιαμένη βυθίζει τὸν δάκτυλον ἐντὸς τοῦ μίγματος ἐκεῖνου καὶ προσαλείφει αὐτοῦ τὸ πρόσωπον. Κατ' ἔθιμον ὑποτάσσεται καὶ ὑποχρεῖται λαθῶν τὸν δίσκον νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν πλεισιέστερον του γέροντα, ὃν διαδέχεται ἕτερος καὶ οὕτως

ἐφεξῆς, μεταξὺ γελώτων καὶ εὐθυμίας. Οἱ ἀλεφθέντες οὕτω ζητοῦσιν ὕδωρ, ἵνα καθαρῶσι τὸ πρόσωπον, ἐκ τοῦ λίπους, τὸ δὲ ὕδωρ τοῖς δίδεται, ἀφοῦ πρῶτον προσφέρωσι δῶρα. Οἱ φιλοξενούμενοι τότε ἐγείρονται, ἵνα ἀπέλθωσιν, ἀλλ' ἐμπίπτουσιν αὐθις εἰς νέαν παγίδα, διότι, ἐνῶ ἐκάθηντο, αἱ νεάνιδες προσέρραψαν τὰ φορέματά των ἐπὶ τῶν ταπήτων, προσκεφαλαίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ὥστε καθ' ἡν στιγμὴν μέλλουσι νὰ ἐγερθῶσι πρὸς ἀποχώρησιν, εὐρίσκονται εἰς δεδεμένους, εἴτε σύρουσιν ὀπισθεν αὐτῶν τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ἔστιν ἐρραμένον τὸ φόρεμά των. Ὅθεν ὑποχρεοῦνται αὐθις νὰ προσφέρωσι δῶρα πρὸς ἀπελευθέρωσίν των. Ἐνίοτε ὁμως, ἐξ ἐρωτοτροπίας ἴσως, αἱ νεάνιδες οὐτε τὸ προσφερόμενον δῶρον στέργονται νὰ δεχθῶσιν, ἀλλ' ἀφίνουσι τὸν νεανίαν σύροντα ἐπὶ πολλὰς ὥρας κατόπιν του τὸν τάπητα ἢ τι ἄλλο, πρὸς δ' ἔτυχεν ἐρραμένος.

Οἱ 15 φίλοι τοῦ μελλονύμφου μετὰ ταῦτα, ὀδηγοῦνται εἰς ἑτέραν σκηνὴν, ἐνθα λαμβάνουσι θέσεις καὶ κάθηνται. Ἀπέναντι αὐτῶν καθεζόμεναι αἱ νεάνιδες, προκαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς στιχυργίαν. Ἡ ὠραία Κιρκασία νεάνις κέντηται τὸ πλεονέκτημα τοῦ στιχυρογεῖν, ἐνῶ οἱ ὁμόφυλοι νεάνιαι ἀμοιροῦσι τούτου. Εἰς πᾶν δὲ στιχυργικὸν λάθος αἱ νεάνιδες ἐπιβάλλουσι πρόστιμον τοῖς νεανίαις. Μετὰ τοῦτο, προσκαλοῦνται οὗτοι νὰ ἄδωσιν, ὁ δὲ ἀτυχὴς νεανίας ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην καθίσταται τὸ σημεῖον τῶν ἐπιθέσεων τῶν κορασίδων, περισφιγγουσῶν αὐτὴν, ἀπωθουσῶν καὶ καταθασανιζουσῶν πικνοιστρόπως τὸ θυμὰ των

Τῇ ἐπιούσῃ πρωτῆ ὁ πατὴρ τῆς μνηστῆς προσκαλεῖ τοὺς 15 ξένους του εἰς συμπόσιον· ἅμα δὲ τοῦ πατρὸς ἐξελθόντος τῆς σκηνῆς, αἱ νεάνιδες τίθενται ἐν γραμμῇ κατ' ἀμοιτέρας τὰς πλευρὰς τῆς εἰσόδου τῆς σκηνῆς κρατοῦσαι αἱ μὲν ἄλευρον, αἱ δὲ αἰθάλην. Ἄμα προβάλλει τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς σκηνῆς ὁ νεανίας, ρίπτουσιν ἐπὶ τοῦ προσώπου του ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αἰθάλην ἅμα καὶ ἄλευρον. Μὴ δυνάμενος δὲ οὗτος νὰ παρυσιασθῇ πρὸς τὸν φιλο-

ξενούντα μὲ πρόσωπον ἀλευρωμένον καὶ αἰθαλόεν ἀναγκάζεται αὐθις νὰ καταβῆλῃ πρόστιμον ἵνα τῷ δοθῇ ὕδωρ καὶ καθαρῶσθῃ. Καὶ οἱ 15 ξενιζόμενοι διέρχονται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης τῆς δοκιμασίας.

Κατὰ τὸ πρῶτον πρόγευμα οἱ νεώτεροι τῶν 15 τούτων κλέπτουσιν ἀγγεῖά τινα ἀνήκοντα τῷ πατρὶ τῆς νύμφης. Ἐπὶ τέλους ετοιμάζονται τὰ τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ φέρονται οἱ ἵπποι. ἀλλὰ καὶ οὐθις εἰς νέαν παγίδα ἐμπίπτουσιν. Αἱ νεάνιδες ἐμερίμνησαν τὰ περὶ τῶν ἵππων καὶ ἐφύλαττον καθ' ὅλην τὴν νύκτα, διότι τὴν ἡμέραν οἱ ἄνδρες μεριμνῶσι περὶ τῶν ποιμνίων καὶ ἵππων. Οἱ 15 νεάνιαι λαμβάνουσιν ἕκαστος τὸν ἵππον του, ἀλλ' εὐρίσκει ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ὀστᾶ πεπαλαιωμένα καὶ ῥάκη εἰσὶ σεσωρευμένα, τὰ δ' ὅτα καὶ νί οὐράκι τῶν ἵππων εἰσὶ περιβεβλημένοι μὲ πᾶν ὄτι γελοῖον. Ταῦτα πάντα ἐγένοντο ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἀδιορθώτων κορασίδων.

Μετὰ τινα καιρὸν ὁ πατὴρ τῆς νύμφης ἀποδίδει τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν πατέρα τοῦ γαμβροῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ 15 ἀντιπροσώπων τῆς νύμφης, πρὸς οὓς γίνεται ὑποδεξίωσις ὀκριθῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τοῖς ἀποδίδονται τὰ ἴσα. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην καταβάλλεται δριστηκῶς τὸ τίμημα, καὶ ὁ γάμος θεωρεῖται οὕτω νομίμως τετελεσμένος.

*

LOUIS NOIR.

Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΤΗΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλάδιον.)

XXVIII

Ἔορτὴ κακῶς ἀπολήξασα.

Τὴν ἐπαύριον τῆς τοσοῦτον εἰς γεγονότα γονίμου ἡμέρας ταύτης προσεφέρθη εἰς τοὺς ἤρωας τοῦ δράματος συμπόσιον.

Ἡ φρουρὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐπευφήμεσαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τοῦ Ραοῦλ· οἱ ἀξιωματικοὶ προσέφερον δεῖπνον εἰς τιμὴν αὐτοῦ.

Ἡ μαρκησία εἰσελθοῦσα εἰς δωμάτιον τοῦ μόνου ξενοδοχείου τῆς μικρᾶς πόλεως, ἀνεπαύετο· ὁ Ραοῦλ ἀπήντα εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ γινόμενας ἐνθουσιωδῶς προπόσεις.

Ἐπινον πολὺ πάντες, καὶ ἔχαιρον.

Ὁ συναγματάρχης ἤρχε τῆς ἐορτῆς ταύτης.

Ἦσαν εἰς τὰ ἐπιδόρπια, καὶ ὁ καμπανίτης ἐχύνετο ἀφθόνως, ὅτε εἰσήλθεν ἐν μεγάλῃ στολῇ ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις ἐν τῷ γείτονι στρατοπέδῳ ἐξεπλήρου ἀτυνομικὰ καθήκοντα.

Ἐξελήφθη τὸ πρῶτον ὅτι καὶ οὗτος προσήρχετο νὰ ἐορτάσῃ, καὶ πάντες ἐχαιρέτισαν αὐτὸν μὲ παρατεταμένα οὐρὰ.

Ἄλλ' οὗτος ἴστατο ψυχρὸς καὶ ἤσυχος.

Ἐφόρει τὸν πῖλόν του καὶ ἐκράτει ἐν χειρὶ φάκελλον ἐσφραγισμένον.

— Ἀναγνώσατε, συναγματάρχα μου, εἶπεν οὗτος.

Ἐγένετο μεγάλη σιωπὴ.

Ὁ συναγματάρχης ὠχρίασε.

Μετὰ τινα δὲ δισταγμὸν, ἐψιθύρισε.

— Πράξατε τὸ καθήκον σας, Κύριε.

Τότε οὗτος ἐπλησίασε πρὸς τὸν Ραοῦλ καὶ, ἐγγίσας αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, τῷ εἶπεν:

— Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σᾶς συλλαμβάνω!...

XXXIX

Διατὶ καὶ πῶς ὁ Ραοῦλ συνελήφθη.

Ἀνατρέχουμεν εἰς τὴν προηγηθεῖσαν ἀφήγησίν μας, ὅπως ἐξηγήσωμεν τὰ περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Ραοῦλ.

Ὡς ἐγένετο γνωστὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος, ὁ Βιλλῶτος προσήγαγεν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως νεαρὰν κόρην ἐντελῆ ἔχουσαν ὁμοιότητα πρὸς τὴν Ἰωάνναν, κατώρθωσε δὲ εὐχερῶς νὰ πείσῃ τὸν εἰσαγγελέα, τοὺς χωροφύλακας καὶ πάντας ὅτι αὕτη ἦτο ἡ ἀνεψιά του, ἡ ἀληθῆς ἀνεψιά του.

της είναι αι θεαι της Άληθείας και της Δικαιοσύνης. Έν τῷ μέσῳ ὅμως, πρὸ της δικαστικῆς ἔδρας, ὑπάρχει ἡ στάθμη, ἐφ' ἧς ζυγίζεται τοῦ νεκροῦ ἡ καρδία. Πλησίον της ψυχῆς ἵσταται προσεκτικῶς θεωρῶν τὴν πλάστιγγα ὁ υἱὸς τοῦ Ὁσίριδος Ἄρ, κεφαλὴν ἔχων ἑέρακος. Ἄνωθεν τῆς στήλης τῆς πλάστιγγος κάθηται πίθηκος κυνοκέφαλος. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλάστιγγος ζυγίζονται αἱ πονηραὶ πράξεις διὰ μικροῦ ἀγγελίου εἰκονιζόμεναι, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης αἱ ἀγαθαὶ γνωριζόμεναι ἐκ τῶν πτερῶν στρουθοκαμήλου.

Ἐντὸς τῆς στάθμης ὑπάρχει προσέτι καὶ ὁ θεὸς κεφαλὴν ἔχων ἀδελφὸς τοῦ Ἄρ Ἄνουβις, ὁ φύλαξ τῶν νεκρῶν. Πλησίον τοῦ Ὁσίριδος ἵσταται ὁ κεφαλὴν ἵθιδος ἔχων θεὸς Ταατῆς, κομίζων τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στάθμης ἐπὶ πινακίου. Τέλος ἄνωθεν τῆς στάθμης ἐπὶ σκάφης ὑπάρχει πίθηκος κυνοκέφαλος, ὅστις ἐκδιώκει πρὸς τὸν ἄνω κόσμον τὴν ψυχὴν τοῦ πονηροῦ εἰς χοῖρον μεταβληθεῖσαν.

Ἡ δίκη τῶν νεκρῶν ἐγένετο ἐν τοῖς προθύροις τοῦ κάτω κόσμου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς δειπλῆς οὐρανῆς οὐρανῆς πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Ὁσίριδος. Καὶ αἱ μὲν ψυχαὶ τῶν δικαίων, κεκοσμημέναι τοῖς πτεροῖς στρουθοκαμήλου εἰσέρχοντο εἰς τὰ δώματα τοῦ θεοῦ τοῦ ἡλίου, αἱ δὲ τῶν πονηρῶν εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ σκότους.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων τίς δὲ ἤτο ὁ Ὁσίρις καὶ ἡ Ἰσις καὶ τί περὶ αὐτῶν λέγει τὸ συναξάριον τῶν Αἰγυπτίων, μεταφέρομεν τὰ ἑξῆς:

Ο ΟΣΙΡΙΣ ΚΑΙ Η ΙΣΙΣ.

Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ Ὁσίρις καὶ ἡ Ἰσις ἦσαν παρ' Αἰγυπτίους αἱ κυραὶ θεότητες, αἵτινες διὰ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἐγένοντο αἰτία εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπελάμβανον μεγίστων τιμῶν. Ὁ Ὁσίρις καὶ ἡ Ἰσις ἔδωκαν νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐφεύρον ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν ὑπέλιμον τέχνην. Ὁ Ὁσίρις θέλων νὰ μεταδώσῃ τὰ ἀγαθὰ εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, διανοήθη νὰ ἐπιχει-

ρήσῃ ἐκστρατεῖαν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη, δὲν ἦσαν καταστρεπτικά, ἦσαν ὄργανα μουσικά. Καταλιπὼν τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγον τοῦ Ἰσιν, ἵνα κυβερνήσῃ ἐν Αἰγύπτῳ, ἀπεχώρησεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ πανταχοῦ γενόμενος δεκτὸς μετὰ χαρᾶς. Διήλθε τὴν Αἰθιοπίαν, τὴν Ἀραβίαν, τὰς Ἰνδίας, καὶ ἐπιστρέφων διήλθε διὰ τῆς Θράκης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, εὐεργετῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἐξημερῶν τοὺς ἀγρίους, διδάσκων τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελοφυγίαν, τὴν οἰκοδομὴν πόλεων καὶ χωριῶν, καὶ ἐγειρῶν στήλας καὶ ἄλλα μνημεῖα, ἐφ' ὧν ἐσημειοῦντο τὰ κατορθώματά του, καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον πλήρης ὀξυθυμίας.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιστρέψας, εὗρε τὸν μοχθηρὸν καὶ κακοποιὸν ἀδελφόν του Τυφῶνα, παρασκευάζοντα αὐτῷ ἐνεδρας καὶ πειρώμενον νὰ τὸν ἐκθρονίσῃ. Ὁ Ὁσίρις, ἀγαθὸς ὢν καὶ θέλων ν' ἀφοπλίσῃ τὸν ἀδελφόν του διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀνεξικακίας, ἐπέπεσε εἰς τὰς παγιδὰς του. Ὁ Τυφὼν προσεκάλεσε τὸν ἀδελφόν του εἰς συμπόσιον, ἔβα μετὰ τὸ δεῖπνον πρόετεινε εἰς τοὺς δαιτυμόνας νὰ μετρηθῶσιν ἐν κιθῶτίῳ, ὅπερ εἶχε φέροι καὶ διήγειρε τὴν περιεργίαν τῶν θεατῶν διὰ τὴν λεπτότητα τῆς κατεργασίας καὶ ὑπισχνεῖτο νὰ δώσῃ δῶρον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐξισούτο πρὸς αὐτό. Ἀφοῦ ἕκαστος τῶν δαιτυμόνων εἰσήλθε καὶ οὐδεὶς ἦτο ἴσος πρὸς αὐτὸ, εἰσήλθε καὶ ὁ Ὁσίρις. Ἄμα εἰσελθόντος, οἱ περὶ τὸν Τυφῶνα 50 ὄπαδοι ἡγέρθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, ἔκλεισαν τὸ κιθῶτιον καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν Νεῖλον.

Ἡ Ἰσις μαθοῦσα τὸ συμβάν, ἐνδύεται μαῦρα καὶ ἀμέσως τρέχει ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα, ἵνα εὕρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ὁσίριδος, καὶ μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις εὕρουσα αὐτὸ ἐναπέθηκεν ἐν τῇ νήσῳ Φίλη.

Ὁ Ὁσίρις ἐν τῷ Ἄδῃ εὐρισκόμενος ὡς βασιλεὺς τῶν νεκρῶν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν Ὄρον τὸν υἱόν του, καὶ ἐξορκίζει αὐτὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον. Ὁ Ὄρος συνάγει τοὺς ὄπαδούς του, πολεμεῖ, κατανακᾷ τὸν Τυφῶνα καὶ ἐκδιώκει αὐτὸν μετὰ τῶν μαῦρων ὄπαδῶν του εἰς τὴν ἑ-

β.) Ἡ πριγκήπισσα.

. . . Σκέπτεται ὅτι ἡ ἀπεχθὴς ἐθιμοταξία ὑπὸ τῆς ὀπιᾶς περικυκλοῦται, τὴν ἐνοχλεῖ, τὴν βαρύνει. Διατί νὰ μὴ δύνηται νὰ κριμαῖται μόνη... νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀναρὰς περιποιήσεις τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς. Ὡ! ἐὰν ἠδύνατο, βεβαίως θὰ ταῖς ἔλεγεν ἄπαξ διὰ παντός, ὅτι ἐνοχλεῖται πολὺ καὶ ὅτι καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ ὄνειρά της τὰς ἐνθυμεῖται...

γ.) Ἡ μήτηρ.

. . . Εὐχαριστεῖται ἀναπαυομένη, διότι κοπιᾷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκ τῶν περιποιήσεων, τὰς ὁποῖας παρέχει εἰς τὰ νηπία της, ἀκούουσα τὴν τακτικὴν καὶ ἡρεμὴν ἀναπνοήν, ἣτις ἐρχεται ἐκ τῶν παρὰ τὴν κλίνην της κοιτιδῶν, συμπτυσσομένη παρὰ τὴν καρδίαν ἐκεῖνου, τὸν ὅποιον ἀγαπᾷ, ἡ μήτηρ, παρὰ τὰ πλευρὰ τοῦ πατρὸς τῶν ἀγαπητῶν τέκνων της. Φρονεῖ ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι γλυκεῖα καὶ καλὴ δι' ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀγαπῶσι καὶ ἀνταγαπῶνται.

δ.) Ἡ κωλογραῖα.

. . . Ἐπὶ τῆς ἱμαντοτόνου κλίνης, στενῆς καὶ σκληρᾶς, ἐπὶ τῆς ὁποῖας εἶναι κεκλιμένη, τὰς χεῖρας εὐσεβῶς ἐσταυρωμένας ἔχουσα καὶ τὰ χεῖλη ψιθυρίζοντα προσευχὰς, σκέπτεται περὶ τοῦ παραδείσου καὶ ἐντὸς τοῦ ψυχροῦ σκότους τοῦ κελλίου αὐτῆς, συλλογίζεται τὰς τέρψεις, ὑφ' ὧν ἀναμένεται. Ἐπικαλεῖται τὸν θάνατον, ὅστις θὰ τῇ ἀνοίξῃ τὰς θύρας τῆς μακαρίου διαμονῆς μετὰ τὴν δύστροπον ταύτην ζωὴν τὴν ὁποίαν ἐξέλεγξεν, ὅπως ἡ ἀσφαλτεστερὰ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἀμοιβῆς.

ε.) Ἡ γεροντοκόρη.

. . . Πικρῶς ἀνακεφαλαιοὶ τὰς ἀτελευτήτους ἐσπέρας ἐγκαταλείψως καὶ ἐρημίας καὶ λησμο-νεῖ ἐαυτὴν θωπεύουσα παλαιὰ ὄνειρα παρελθόντος χρόνου, καθ' ὃν ἦτο νέα καὶ ὠραία, ἠρώντο δὲ αὐτῆς οἱ νέοι. Φεῦ! κλαίει, τὴν κεφαλὴν κλίνουσα πρὸς τὴν παραγορηθεῖσαν καρδίαν της, εἰς τοὺς θλιβεροὺς παλμούς της ὁποῖας οὐδεὶς συμπαθῆς παλμὸς ἀπεκρίθη ποτέ.

ρημον. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Τυφῶνος, ὁ Ὄρος καταλαμβάνει τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του καὶ βασιλεύει ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, ὡς ὁ τελευταῖος τῶν θεῶν.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μῦθος, ἐν ᾧ παρίσταται ὑπὸ μορφῆν συμβολικὴν ὁ φυσικὸς βίος τῶν Αἰγυπτίων ἐν τῇ κλιμάδι τοῦ Νεῖλου. Κατὰ δὲ τὴν συμβολικὴν παράστασιν ὁ Τυφὼν καὶ οἱ 50 ὄπαδοί του εἶναι αἱ 50 ἡμέραι τοῦ τρομεροῦ καύσωνος, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς ξηρασίας. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἡ Ἰσις, στενάζουσα, ἐπικαλεῖται τὸ εὐλογημένον ὕδωρ, ὁ δὲ Ὁσίρις, ὁ γόνιμος δύναμις, ἡ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ Νεῖλῳ, φεύγει ἐφ' ὅσον δεσπόζει ὁ ἐχθρὸς ἀδελφός του ἡ κοιμαῖται. Ἄλλ' ὁ υἱὸς τοῦ Ὄρος, τὸ ὄροσερὸν φθινόπωρον, ἐκδιώκει μετὰ νεανικῆς ζωηρότητος τὸν Τυφῶνα, καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν τόπον τὴν γονιμότητά του. Ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίριδος εἶναι ἀπλοῦς λήθαργος, διότι ζῆ καὶ ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὄρου, τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐν τῷ ὑπογείῳ κόσμῳ, ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν νεκρῶν, ὅπου κρίνει τὰς χωρισθείσας τοῦ σώματος ψυχὰς καὶ ἐγείρει αὐτὰς εἰς νέαν ζωὴν.

K. N.

ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΟΤΕ ΚΟΙΜΩΝΤΑΙ

α.) Ἡ νεαρὰ κόρη.

. . . Σκέπτεται περὶ τοῦ προσεχοῦς χοροῦ, εἰς τὸν ὅποιον θὰ ὑπάγῃ, καὶ ὁ ὅποιος θὰ γείνη μόλις φεῦ!... μετὰ 16 ἡμέρας Δέκα καὶ ἕξ ἡμέρας... τῇ φαίνεται ὅτι πολὺ ἀπέχει, τῆς καυμένης. Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον θὰ ἴδῃ τὸν K... τὸ ἰδεωδὲς της, ἕνα μικρὸν νεανίσκον ἐκ μέλιτος, ξανθότατον, ἀνθηρότατον, ροδόχροον, με ὠραίους βοστρύχους, ὠραῖα ἐκτενισμένον καὶ ἐνδεδυμένον καὶ ὁ ὅποιος χορεύει βάλς... Ἄ! ἀγαπητὴ μου!!! Τί προσφιλέστερον ὄνειρον ἐν τῷ κόσμῳ ἢ τὸ χορεύειν βάλς μετὰ τοῦ K... ἀπὸ πρωῖας μέχρις ἐσπέρας, καὶ τὴν νύκτα ἔτι;

στ.) *Ἡ τὸ ἀνθηρὸν ἐπιδιώκουσα.*

. . . Σκέπτεται ὅτι ἀνυπόφορον εἶναι πράγματι νὰ ἦ τις ἐξηναγκασμένη εἰς τόσας φροντίδας πρὸς διατήρησιν τῆς ωραιότητος, θὰ ἐπεθύμει δὲ πολὺ νὰ ἐκοιμάτο ὡς αἱ εὐτυχεῖς ἄσχημοι. Αἱ λεπταί φέτα βοείου ὠμοῦ κρέατος, τὰς ὁποίας ἐπιθέτει ἐπὶ τῶν παρεῖων τῆς πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀνθηροῦ τῆς χρυαῖς τοῦ προσώπου, ἀναδίδουσιν ὄσμην κροσωλείου ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐνοχλεῖται. Τὰ χειρόκτια, τὰ μετὰ γλυκερίνης, τὰ ὁποία δεσμεύουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς βραχίονάς τῆς μέχρι τῶν ἀγκώνων, στενοχωροῦσιν αὐτὴν παραπολύ, ὁ δὲ στηθόδεσμος, ὁ προοριζόμενος νὰ συγκρατῆ τὴν μέσην, παρακωλύει τὴν ἀναπνοήν. . . καὶ δι' ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα δὲ δύναται νὰ γευθῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ ἀγαθιστοῦ ὕπνου.

ζ.) *Ἡ ἐπιπέφυτος.*

. . . Σκέπτεται, φεῦ! ὅτι ὁ χρόνος παρέρχεται ταχέως καὶ ὅτι ἐσπέραν τινὰ ξηρὸς κτύπος θὰ σβέσῃ τὴν δυστυχῆ φλόγα τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Πικρία λύπης ἀνέρχεται αἰφνης, κατακαλύπτει καὶ περισφίγγει αὐτήν. . . ἀλλ' εὐσεβεῖς προσευχαί ἐνισχύουσιν αὐτήν, καὶ ἐνῶ προσεύχεται, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς κλείουσιν ἐν τῇ ἐγκαρτερήσει.

ΑΓΡΑ ΣΥΖΥΓΟΥ ΠΑΡ' ΕΣΚΙΜΩΣΙΣ.

Ἡ τοῦ γάμου τέλεσις γίνεται περιέργως παρὰ τοῖς Ἑσκιμώοις. Ὄταν παῖς τις φρονέσῃ λευκὴν ἄρκτον, θεωρεῖται τοῦτο ὡς ἰκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ νὰ διατηρήσῃ οἰκογένειαν λέγουσι λοιπὸν αὐτῷ ν' ἀρπάσῃ σύζυγον. Καί-ροφυλακτεῖ οὗτος τὴν νύκτα, ρίπτεται ἐπὶ θυματός τινος καὶ πειρᾶται νὰ τὴν ἀπαγάγῃ. Αὕτη ὁμως ἀγωνίζεται καὶ κραυγάζει, ἕως οὗ συναγάγῃ περὶ ἐκυτῆν ὄμιλον ἀνθρώπων.

Τότε στρέφει ἐπὶ τοῦ ἀλόντος αὐτὴν καὶ δάκνει καὶ ὀνυχίζει τοῦτον, ἕως οὗ ἀναγκασθῆ νὰ τὴν ἀφήσῃ· εἶτα ρίπτεται ἐντὸς τοῦ πλήθους

καὶ πειρᾶται νὰ φύγῃ. Ὁ μνηστὴρ ἀκολουθεῖ αὐτῇ, ἀλλ' οὐχὶ ἀκόπως πάντα τὰ γρατῖδια λαμβάνουσι μάλιστα ἐκ ξηρῶν δερμάτων φώκης καὶ μαστιγοῦσιν αὐτὸν ἀνηλεῶς διερχόμενον, προσπαθοῦντα παντὶ σθένει ταυτοχρόνως καὶ νὰ τῷ ἐμποδίσωσι τὴν εἰσοδόν. Ἐὰν μεθ' ὅλα τὰ κωλύματα ταῦτα, συλλάβῃ τὸ θυμὸν τοῦ, τὰ δῆγματα καὶ οἱ ὀνυχισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται, καὶ πιθανῶς ἀναγκάζεται νὰ τὴν ἀπολύσῃ πάλιν, καὶ νέα δίωξις ἀρχίζει. Ἐὰν ὑπερβῆ τὰ προσκόμματα, ἡ τρίτη ἄλωσις καθίσταται ἀποτελεσματικὴ, καὶ τὸ θυμὸν παῦον τοὺς ἀγῶνάς του, ἀποκομίζεται ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τοῦ συνηγμένου πλήθους.

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ·

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΚΩΜΩΔΙΑ.

μετὰ προλόγου καὶ ἐπιλόγου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

(Ἐν τινι ἐργαστηρίῳ)

Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ.—Κυρία μου, σὰς ἐπαναλέγω εἰκοστὴν ταύτην φορὰν ὅτι αἱ χειρίδες τιμῶνται 3 φράγκων καὶ δεκαπέντε ἑκατοστῶν, καὶ ἀδύνατον νὰ δώσωμεν αὐτὰς εὐθιγότερον. Εὐαρεστήθητε νὰ πληρώσητε εἰς τὸ ταμεῖον.

Η ΚΥΡΙΑ.—Λάβετε μᾶλλον τὴν κλωσύνην νὰ μοι πέμψητε αὐτὰς μετὰ τοῦ λογαριασμοῦ εἰς τὸν οἶκόν μου.

Ο ΥΠΑΛ.—(κατέχων τὴν ὀργάνην του.) Ὅπως θέλετε.

Η ΚΥΡΙΑ.—Ἐλπίζω ὅτι θὰ λάβω αὐτὰς βεβαίως πρὸς τὴν ἐσπέραν μετὰ τοῦ λ/σμοῦ.

Ο ΥΠΑΛ.—Βεβαίως.

Πρώτη ἐκδρομὴ.

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.

— Ἡ Κυρία Ξ; . . .

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ.—Εἶναι ἐδῶ.

— Δότε, παρακαλῶ, τὸν μικρὸν φάκελλον μετὰ τοῦ μικροῦ τούτου λογαριασμοῦ.

— Δικαί' ἐβραδύνατε τοσοῦτον; Ἡ Κυρία περιμένει αὐτὸν ἤδη ἀπὸ δύο ὥρων.

— Δὲν πταίω ἐγώ. Παρουσιάσατε, παρακαλῶ, αὐτῇ τὸν μικρὸν τοῦτον λογαριασμόν.

— Ἀδύνατον. Ἡ κυρία εἶναι τώρα λίαν ἐνησχολημένη. ἔλθετε αὐρῖον.

Δευτέρα ἐκδρομὴ.

Η ΘΕΡ.—Τί ἐπιθυμεῖτε, κύριε;

Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.—

Ἐρχομαι πάλιν διὰ τὸν μικρὸν χθεσινὸν λογαριασμόν.

— Διὰ τί;

— Διὰ τὸν μικρὸν χθεσινὸν λογαριασμόν.

— Εἴσθε ἄνιχνος. Ἡ κυρία ἐξῆλθεν ἤδη, καὶ θὰ ἐπανέλθῃ μόνον πρὸς τὴν ἐσπέραν.

— Ὑπομονή. Θὰ ἔλθω καὶ αὐρῖον.

Τρίτη ἐκδρομὴ.

Ο ΥΠΗΡ.—Κυρία. . .

Η ΘΕΡ.—Ἄ! ἔρχεσθε διὰ τὸν λογαριασμόν; — Μάλιστα.

— Ἄλλ' ἰμοὶ φαίνεται ὅτι σὰς εἶπον ὅτι ἡ κυρία δὲν εἶναι ποτὲ ἐδῶ τὴν ἐσπέραν. Πρέπει νὰ ἔλθητε τὴν πρώτην περὶ τὴν δεκάτην ὥραν.

— Ἡ ὥρα εἶναι ἀκατάλληλος. Πλὴν ὑπομονή. Ἐρχομαι αὐρῖον τὸ πρωτῆ. Τόσοι δρόμοι διὰ τρία φράγκα!

Τετάρτη ἐκδρομὴ.

— Ἄ! Πάλιν ὑμεῖς;

— Μάλιστα. Ἐρχομαι πάλιν διὰ τὸν μικρὸν λογαριασμόν.

— Σὰς εἶπον νὰ ἔλθητε τὴν δεκάτην ὥραν ἀκριβῶς, καὶ ὄχι εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον. Ἡ κυρία ἐξῆλθεν ἤδη.

Πέμπτη ἐκδρομὴ.

— Ἡ Κυρία Ξ; . . .

— Εἶμαι ἐγώ.

— Ἄ! τέλος πάντων. . . Σὰς φέρω τὸν μικρὸν λογαριασμόν.

— Ποῖον λογαριασμόν; Δός μοι αὐτόν. Θὰ τὸν παρατηρήσω. (Ἐξέρχεται.)

Ἑκτη ἐκδρομὴ.

— Κυρία μου, ἔρχομαι πάλιν διὰ τὸν λογαριασμόν.

— Ποῖον λογαριασμόν; Ἄ! ἐνθυμοῦμαι. Ἄλλὰ δὲν ἔλαβα μέχρι τοῦδε καιρὸν νὰ τὸν παρατηρήσω. Λέγετε τρία φράγκα καὶ δεκαπέντε ἑκατοστά. Ἄλλὰ νομίζω ὅτι σφάλετε κατὰ τὴν πρόσθεσιν.

— Ἀδύνατον, κυρία. Ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει ἐδῶ καμμία πρόσθεσις. Χρεωστεῖτε ἀπλῶς τρία φράγκα καὶ δεκαπέντε ἑκατοστά δι' ἐν ζεῦγος χειρῶν.

— Νομίζω ὅτι ἤτο τρία φράγκα μόνον. Σὰς παρακαλῶ νὰ παρατηρήσητε τὰ βιβλία σας. Ἀνάλαβε τὸν ἐξωφλημένον λογαριασμόν καὶ ἔλθε αὐρῖον.

Ἑβδομὴ ἐκδρομὴ.

— Πῶς; ἀκόμη ζητεῖτε τρία φράγκα καὶ δεκαπέντε ἑκατοστά! Δὲν εἶдете λοιπὸν τὰ βιβλία;

— Τὰ βιβλία δηλοῦσι 3 φρ. καὶ 15 ἑκατοστά, κυρία.

— Ἀδύνατον. Λάβετε ὀπίσω τὸν λογαριασμόν. Σὰς ὑπόσχομαι νὰ ἔλθω ἐγώ αὐτῆ αὐρῖον εἰς τὸ κατάστημα.

Ὅγδόη ἐκδρομὴ.

— Ἄ! ἐλησμόνησα νὰ ἔλθω εἰς τὸ κατάστημα. Ἄλλὰ κατοικῶ τόσον μακρὰν. Πόσα σὰς χρεωστῶ;

— Τρία φράγκα καὶ δεκαπέντε ἑκατοστά. — Μήπως ἔχετε ἄλλην τινὰ ἀσχολίαν εἰς τὴν συνοικίαν;

— Μάλιστα.

— Τότε, σὰς παρακαλῶ, ἐπανέλθετε μετ' ὀλίγον καὶ θὰ σὰς πληρώσω.

Ἐννιάτη ἐκδρομὴ.

Ἡ Κυρία λούεται.

Δεκάτη ἐκδρομὴ.

Ἡ Κυρία κτενίζεται.

Ἐνδεκάτη ἐκδρομὴ.

Ἡ Κυρία ἐνδύεται.

Δωδεκάτη ἐκδρομὴ.

Ἡ Κυρία ἐκδύεται.

Δεκάτη τρίτη.

Ἡ Κυρία κοιμάται.

Δεκάτη τετάρτη.

Ἡ Κυρία ἀσθενεῖ.

Δεκάτη πέμπτη.

- Ἀκόμη ὁ αὐτὸς λογαριασμός;
- Κυρία μου, ἰδοὺ ἔρχομαι ἤδη δεκάτην πέμπτην ταύτην φορὰν.
- Ἐχετε νὰ μὲ ἀλλάξετε ἐν χαρτονόμισμα χιλίων φράγκων;
- Ὁχι, Κυρία.
- Τότε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθητε.

Δεκάτη ἕκτη.

— Θυωρέ! τί ἐγένεεν ἡ Κ. Ξ; . . . Κτυπῶ ἀπὸ μιᾶς ὥρας καὶ οὐδεὶς μοὶ ἀποκρίνεται.

— Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν.

Μετὰ τρεῖς μῆνας. Δεκάτη ἑβδόμη ἐκδρομῆ.

- Ἐπανῆλθεν ἡ Κ. Ξ; . . .
- Ὁχι, Κύριε. Εἶναι πάντοτε εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Μετὰ ὀκτῶ μῆνας. Δεκάτη ὀγδόη ἐκδρομῆ.

- Τί θέλεις, Κύριε;
- Τρία φράγκα καὶ δεκαπέντε ἑκατοστὰ, τὰ ὁποῖα χρεωστεῖτε ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους.
- Μὴ δὲν σὲ ἐπλήρωσα, πρὶν ἀναχωρήσω;
- Βεβαίως; ὄχι, Κυρία. . .
- Αἶ, αἶ, γνωρίζομεν τὰ τοιαῦτα. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ὁ κρεοπώλης μοὶ παρουσίασε δις τὸν αὐτὸν λογαριασμόν. Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Ἐρχεσαι μετὰ τὸσον χρόνον. Δὲν ἔπρεπε νὰ περιμείνης ὀκτῶ μῆνας διὰ νὰ μοὶ φέρῃς τὸν μικρὸν τοῦτον λογαριασμόν.

— Ἀλλά, Κυρία. . .

— Πρὶν πληρώσω, προτίθεμαι νὰ ἐξακριβώσω τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐξόδων μου. Δυσπῶμαι ὅτι δὲν ἔχω τὴν συνήθειαν νὰ φυλάττω τὰς ἀποδείξεις τῶν πληρωμῶν. Ἄλλως. . .

Δεκάτη ἐνάτη ἐκδρομῆ.

— Τί; ἀκόμη ὁ αὐτὸς λογαριασμός; Ἀλλά τοῦτο εἶναι ἀπίστευτον.

— Κυρία, ἰδοὺ ἡ δεκάτη ἐνάτη φορὰ. . . . Ἀπαιτῶ τὰ χρήματα.

— Εἶσαι ἀσθιάδης! Διὰ τὸσον μικρὸν ποσόν! Ἴδου, λάβε, ἀναιδέστατε, τὰ τρία σου φράγκα καὶ 15 ἑκατοστὰ, καὶ ἀπελθε τὴν ταχίστην.

— Κυρία, μοὶ φαίνεται ὅτι ἀπατάσθε· διότι μοὶ δίδετε μόνον δύο φράγκα καὶ ἐννεήκοντα ἑκατοστὰ.

— Ἀδιάφορον. Λάβε αὐτὰ καὶ ἀπελθε τὴν ταχίστην ἐντεύθεν. Σοὶ ὁμνῶ δὲ, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν ἀπληστίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἡμῶν κυρίων σου, καὶ τὴν ἀναίδειαν τῶν ὑπηρετῶν των.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἡ ὑπηρετὴς μόνος κατορχόμενος τὴν κλίμακα. — Δύο φράγκα καὶ 90 ἑκατοστὰ! Μετὰ εἴκοσι ματαίας ἐκδρομὰς, ἀνάγκη νὰ πληρώσω ἐκ τῶν ἰδίων καὶ 25 ἑκατοστὰ. (Παρατηρῶν τὰ νομίσματα.) Ἀλλά τί βλέπω; τὰ δύο φράγκα φέρουσι τὸν τύπον τοῦ Πάπα, τὰ δὲ 50 ἑκατοστὰ εἶναι κίβδηλα! P.

Παροιμία ἐκ τοῦ Ταλμούθ. — Ὁ ὄνος περαπονεῖται διὰ τὸ ψύχος ἔτι καὶ κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα Ἰουλίον.

Ἐν μόνον φῶς ἀρκεῖ καὶ δι' ἑκατὸν ἀνθρώπους, ὡς καὶ δι' ἕνα.

Δίδαξον τὴν γλῶσσάν σου νὰ λέγῃ: «δὲν γνωρίζω».

Ὁ φίλος σου ἔχει ἕνα φίλον, καὶ ὁ φίλος τοῦ φίλου σου ἔχει ἕνα φίλον—ἔσο λοιπὸν προσεχτικός.

Διαπραγματεύσεις ποιεῖ μετὰ τῶν εὐπόρων.

Ἡ παρ' ἱατροῦ δωρεάν διδομένη συνταγὴ εἶναι ἀναξία λόγου.

Ἐὰν λόγος εἰρημένος ἐγκαίρως ἀξίζει ἐν νόμισμα, ἡ ἐγκαίρως σιωπὴ ἀξίζει δύο.

Ὁ οἶνος ἀνήκει τῷ κυρίῳ, ἀλλ' ὁ ὑπηρετὴς λαμβάνει τὰς εὐχαροστίας.

Οἱ στρατιῶται μάχονται, καὶ οἱ βασιλεῖς εἰσιν οἱ ἥρωες.

×

Ὅποιός τις εἰμι. — Ἄς ἐξετάσῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἑαυτὸν σπουδαίως καὶ εἰλικρινῶς, καὶ ἃς εἴπῃ: Τί ἀρὰ γὰρ πιστεύω; ὅποιος ἀνθρώπος εἰμι; ὅποιον θέαμα ἤθελον παραστήσει ἐνώπιον τοῦ περικυκλοῦντός με κόσμου, ἐὰν ἐγνώριζε τοὺς στοχασμούς μου καὶ τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας μου; ὅποιος δὲ φαίνομαι τώρα ἐνώπιον τοῦ Παντοδυναμοῦ Θεοῦ, ὅστις βλέπει καὶ διακρίνει πάντα ἀνθρώπων ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ γυμνότητι καὶ ἀδυναμίᾳ;

×

Τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς νέους. — Εἰπέ ποτέ τις, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ὁ καλῶς ἀνατετραμμένος νέος πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ ἐξῆς δέκα προτερήματα: 1 τὴν τιμιότητα· 2 τὴν νοημοσύνην· 3 τὴν δραστηριότητα· 4 τὴν φιλοπονίαν· 5 τὴν εὐπείθειαν· 6 τὴν σταθερότητα· 7 τὴν ὑποχρέωσιν· 8 τὴν φιλοφροσύνην· 9 τὴν ἀγνότητα καὶ 10 τὴν ἀλήθειαν.

×

Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλουσιν ὅτι ἡ μετανάστευσις ἐπετίθη κατ' αὐτὰς, ἰδίᾳ δ' ἐν τῇ δυτικῇ Πρωσίᾳ ἡ κυβέρνησις πράττει πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς παρακώλυσιν αὐτῆς, ἀλλ' οὐδὲν κατορθοῖ. Πάντες σχεδὸν οἱ μεταναστεύοντες ἀπέρχονται εἰς Ἀμερικήν.

×

Πρὸ δύο ἐτῶν ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐν Παρισίοις ἐνουμφεθῆ πτωχὴν κόρην, ἀρτίως ἐξεληθούσαν ἐκ τινος ὄργανοτροφεῖου. Τῇ προτεραιᾷ τῶν γάμων των, ἡ κόρη ἔλαβε ταχυδρομικῶς τραπεζικὸν γραμματίον χιλίων φράγκων μετὰ τοῦ ἐπομένου ἐπιστολίου: Ἔσο πάντοτε σώφρων καὶ ἐνάρετος· σὲ τὸ παρακαλεῖ ἡ μήτηρ σου. Τὸ ἐπιστόλιον δὲν εἶχεν ὑπογραφήν. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ χίλια φράγκα ἐγένοντο μετὰ προθυμίας δεκτὰ, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ βελάντιον ἀστυνομικοῦ κλητῆρος δὲν εἶναι συνήθως παχύ.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ κλητὴρ ἔλαβε τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἄ Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἐγένετο πατήρ· ἔχεις τώρα ἐξόδα, δι' ἃ ὁ μισθός σου δὲν ἀρκεῖ ἕως. Ἐσώκλειστον θὰ εὗρῃς ἐπιταγὴν ἑκατὸν χιλιάδων φράγκων ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας. Ἀσπάσθητι ἀντ' ἐμοῦ τὸ νεογέννητον καὶ τὴν συζυγόν σου.

Ἡ μήτηρ τῆς συζύγου σου.»

Ἐκπληξίς καὶ χαρὰ πρὸς τῇ πτωχῇ οἰκογενείᾳ. Ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ εἶναι μολὶς τριακοντούτης. Κάτοχος τοιαύτης περιουσίας δὲν θὰ ἔμενε βεβαίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀστυνομίας, ἠναγκασμένος νὰ φρουρῇ ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ νὰ ἐκτιθῆται εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ ποικίλους κινδύνους τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ἐδῶκεν ἀμέσως τὴν παραίτησίν του καὶ ἐπιστρέψεν εἰς τὴν πατρίδα του, κωμόπολιν τινα τῆς Γαλλίας. ὅπως ἐπιδοθῆ εἰς μικρὸν ἐμπόριον. Ἐχει δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ μήτηρ τῆς συζύγου του, ἡ ἀγαθὴ αὕτη μοῖρα, δὲν θὰ πύση φροντισμοῦ περὶ τῆς οἰκογενείας του.

×

Ἡλεκτρικὰ θαυμάσια. — Ὁ ἠλεκτρισμὸς θριαμβεύει· δύο νέαι ναυτικαὶ ἀνακαλύψεις ὀφείλονται εἰς αὐτὸν, ἀνακαλύψεις σπουδαιόταται ἀμφότεραι. Προσφάτως διέπλευσε τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ κινούμενον ἀτμόπλοιον. Ὁ «Βόλτας» — οὕτω καλεῖται τὸ νέον ἀτμόπλοιον — εἶναι σκάφος σιδηρῶν, μήκους μὲν 37 ἀγγλικῶν ποδῶν (12 μέτρων καὶ 1/3) καὶ πλάτους 7 ποδῶν, ἐναυπηγῆθη δὲ ὑπὸ τῶν κκ. Στέφενς καὶ Σα ἐν Millwall, νεωρίῳ τοῦ Λονδίνου, καὶ εἶναι ἐλικοκίνητον. Ἡ πρώτη δοκιμὴ ἐπέτυχε πληρῆστατα. Ὁ «Βόλτας» ἀπέπλευσεν ἐκ Δούβρου, ἐν μεγίστῃ δὲ σιγῇ καὶ ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου θορύβου—οὐδενὸς κρότου τῆς μηχανῆς ἀκουμένου—κατέπλευσεν εἰς Καλαὶ αἰσίως. Ἡ ταχύτης του ἀνῆλθεν εἰς πέντε μίλια καθ' ὥραν, ἀλλ' οἱ ἐπινοηταὶ λέγουσιν ὅτι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἐστὶ προσωρινόν, καὶ ὅτι ἡ ταχύτης τοῦ δι' ἠλεκτρισμοῦ κινουμένου ἀτμόπλοιου δύναται ν' αὐξηθῇ εἰς δέκα καὶ δώδεκα μίλια καθ' ὥραν.

Καὶ τίς οἶδε; βραδύτερον δύναται ν' ἀνέλθῃ καὶ εἰς 15, 18 καὶ 20 μίλια. Μὴ καὶ τὰ πρῶτα ἀτμόπλοια δὲν διήνουν μόνον 4 καὶ 5 μίλια καθ' ὥραν;

Ἡ δευτέρα ἐφεύρεσις ἐφηρμόσθη ἐν Νέα Ὑόρκη. Ὅσοι ἀνέγνωσαν τὸ μυθιστόρημα: «Εἰκοσι χιλιάδες λεῦγαι ὑπὸ τὰς θαλάσσας» τοῦ περιπόστου Ἰουλίου Βέρν θὰ ἐννοήσωσι κάλλιον τὴν ἀμερικανικὴν ταύτην ἀνακάλυψιν. Εἶναι ὄντως ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ κινουμένου ὑποβρυχίου σκάφους, ὅπερ ἐφαντάσθη ὁ γαλάτης μυθιστοριογράφος. Εἰς τὸ πλοῖον τοῦτο ἐδόθη τὸ παράδοξον ὄνομα «Εἰρηνευτής» καίτοι πρὸς πόλεμον προωρισμένον. Τὸ μῆκος του εἶναι 30 ποδῶν, τὸ δὲ πλάτος του 8 1/2. Ἐν αὐτῷ τεταμίευται πεπισσμένος ἄηρ διὰ τοὺς ἐπιβαίνοντας, ὑπάρχει δ' ἡ ἤλεκτρικὴ μηχανή, ἤλεκτρικὸν φῶς διὰ τὸν φωτισμὸν, πάντα τέλος τὰ ἐν τῷ «Ναυτίλῳ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν περιγραφόμενα. Κατέρχεται ὑπὸ τὰ ὕδατα καὶ ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῶν κυβερνώντων αὐτό. Τὸ σκάφος τοῦτο εἶναι τορπιλλοφόρον. Κατὰ τὴν τέλεισιν τοῦ πειράματος ὁ «Εἰρηνευτής» ἔμεινεν ἡμίσειαν ὥραν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, εἰς βίθος πέντε ὀργυιῶν, ἐξηρέυνησε δὲ τὰ βίθη τοῦ ποταμοῦ Οὐδσωνος καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς καταδύσεως.

×

Ὅλγα τινα περὶ τοῦ ἡλίου.—Ὁ ἥλιος εἶναι 320,000 φορὰς μείζων τῆς γῆς. Ὁ ἥλιος ἀπέχει 400 φορὰς τὸσον ὅσον ἡ σελήνη. Ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότης δύναται νὰ τήξῃ 287,200,000 κυβικὰ μίλια πάγου ἀνά πᾶν δευτερόλεπτον. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς ἔχει τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἡλίου, ὅσον τὸ πλάτος τριχὸς πρὸς 125 πόδας. Ἀμαξοστοιχία σιδηροδρόμου τρέχουσα ἀνευ σταθμοῦ ἀνά 40 μίλια τὴν ὥραν θὰ ἔφθανεν εἰς τὸν ἡλίον εἰς 263 ἔτη. Ὁ ἥλιος θεωρεῖται ὡς καθιστάμενος 250 πόδας ἐλάσσων κατ' ἔτος. Ὁ πλησιέστερος ἀστήρ εἶναι 250,000 φορὰς ἀπώτερος τοῦ ἡλίου. Τὸ ἐκ τοῦ ἡ-

λίου φῶς, ἵνα φθάσῃ εἰς τὴν γῆν ἀπαιτεῖ ὀκτὼ λεπτὰ τῆς ὥρας· 50,000 ἔτη ὅμως ἐχρειάσθησαν, ὅπως τὸ φῶς ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀπωτάτου τῶν ὄρατῶν ἀστέρων.

Ὁ κ. Τενεκὲς εἶχε φίλον λίαν προληπτικὸν, ὅστις τῷ παρεπονείτο μετ' ἑνδομύχου δέους ὅτι ἐφοβεῖτο πολὺ τὸν τρέχοντα μῆνα, ὡς ἀρξάμενον κατὰ Παρασκευήν.

— Αὐτὸ δὲν σημαίνει τόσῳ πολὺ, τῷ λέγει ὁ κύρ Τενεκὲς· νὰ φοβῆσαι πρὸ πάντων τὸν μῆνα ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἡ πρώτη Παρασκευὴ συμπίπτει νὰ ᾔναι συγχρόνως καὶ ἡ 13 αὐτοῦ.

Κρουσθέντος τοῦ κώδωνος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ δόκτορος Τζαλάπα, ἤλθεν ὁ ὑπὸ ἡγεσίας του Πετακτὸς καὶ ἦνοιξε:

— Τί ἀγαπᾶτε; ἔρωτᾷ τὸν κρούσαντα.

— Μέσα εἶναι ὁ ἰατρός;

— Ὁχι, ἐξῆλθε.

— Τί κρῖμα! ἤλθα νὰ τὸν προσκαλέσω εἰς τὸ αὐριανὸν κυνήγιον.

— Ἄ! τότε ἀλλάσσει τὸ πρᾶγμα. Ἐνόμιζα ὅτι τὸν ἔθελετε διὰ κινεὶν ἄλλο πρᾶγμα· ἀλλ' ἀφοῦ ἦναι διὰ κυνήγι, περιμείνατε ὀλίγον νὰ τὸν εἰδοποιήσω.

— Ἐν τῷ πλημμελοδικεῖφ.

Ὁ πρόεδρος ἀποτετινόμενος πρὸς τὸν νεώτατον τὴν ἡλικίαν κατηγορούμενον λέγει αὐτῷ:

— Εἰς τοιαύτην ἡλικίαν κλέπτεις;

— Εἶμαι δεκαπέντε χρόνων, κ. πρόεδρε.

— Τὸ ἡξέρω.

— Λοιπὸν νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ἐκλέξω καὶ ἐγὼ κάποιον ἐπάγγελμα.

Συνδιάλεξις δύο φιλοσόφων:

— Τὲ κατ' ἐμὲ, φίλτατε, φρονῶ ὅτι ὁ κακοποιῶν γυναῖκα ἀμέσως κρίνεται.

— Εἶναι κτηνώδης ὁ τοιοῦτος.

— Ὁχι, ἀλλ' εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος.

Δημοσιογραφικὴ διόρθωσις.

Πρὸ τίνος ἐφημερίς τῆς Βιρμιγκάμης, ἀφοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τῆς, ὁ ἄγγριος ριζοσπάστης Μαγκέρ, ἐξελέγη δημομαρχικὸς ἀρθερός, προσετίθει:

«Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ κ. Μαγκέρ θὰ νικθῇ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ νέα δημομαρχικά αὐτοῦ καθήκοντα.»

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ κ. Μαγκέρ παρουσιάσθη ἐν τῷ γραφεῖφ τοῦ δημοσιογράφου φέρων ἐν τῇ χειρὶ μάλιστα.

— Πρέπει νὰ ἐπανορθώσητε, λέγει αὐτῷ, τὸν ἄχαριν ἐκεῖνον τῆς χθὲς ἀστεισμὸν σας.

— Οὐδὲν τούτου κρείττον ἐπιθυμῶ, ἀπήνητησεν ὁ ὑποχρεωτικὸς δημοσιογράφος. Ἐγὼ πάντοτε ὑπῆρξα συγκαταβατικὸς, διότι τοιοῦτος εἶναι ὁ χαρακτῆρ μου.

Καὶ τῇ ἐπαύριον κατεχώρισε τὰς ἐπομένους γραμμὰς, πρὸς ἐπανόρθωσιν δῆθεν τῶν προγραφέντων:

«Ὁ κ. Μαγκέρ παρακαλεῖ ἡμᾶς νὰ διαψεύσωμεν τὴν φήμην, καθ' ἣν διεδόθη ὅτι προὔτιθετο τάχα νὰ νικθῇ, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ νέα καθήκοντά του.»

Μεταξὺ πνευματιστοῦ καὶ ὠραίας γυναίκης:

— Πιστεύσατέ με, φιλτάτη Κυρία, ἔλεγεν οὗτος, ὅτι μόνον νὰ ἐγγίσω οἰονδήποτε πρᾶγμα, ὡς μίαν τρίπεξαν, ἐπὶ παραδείγματι, μίαν ἔδραν, μίαν λεκάνην, καὶ κάμνω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀμέσως νὰ γυρίζῃ.

— Ἐγὼ ὅμως, φίλε μου, εἶμαι πολὺ ἰσχυροτέρα ὑμῶν, διότι ἄμα μόνον ἀτενίσω ἄνδρα, τὸν κάμνω καὶ τοῦ γυρίζῃ ἡ κεφαλή.

— Σὺ, φίλε μου, ἔλεγεν ὁ κ. Κουταμάρας πρὸς ταξειδεύοντα παραγγελιοδόχον, σὺ, ὁ ὁποῖος ταξειδεύεις τόσῳ πολὺ, θὰ ἦσο κατάλλη-

λος νὰ μοῦ εὔρης κανένα καλὸν γαμβρὸν διὰ τὴν θυγατέρα μου.

— Ναί, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκατόρθωτον, ἀλλὰ πρέπει νὰ μοῦ δώσητε ὀλίγον δεῖγμα, διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ διαπραγματευθῶ.

Συνεβούλευον τῇ Κυρίᾳ Ἀβροκόμη, ἧς γνώστη ἔστιν ἡ τῶν ἡθῶν αὐστηρότης, νὰ προσλάβῃ ὡς οἰκιακὸν ἰατρὸν τῆς τὸν δόκτορα Πετακούλην.

— Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄρκετὰ σοβαρὸς τὸν χαρακτῆρα, ἀπήνητησεν αὐτή.

— Σᾶς βεβαιῶ, Κυρία μου, διέκοψεν ἡ νεαρὰ καὶ ἀεικίνητος Τερψιχόρη, ὅτι εἶναι ἰατρός· ἀξιόλογος.

— Ἴσως, ἀπεκρίθη ἡ πρώτη· ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶναι ὅτι ἔχει τὸ ἰδίωμα νὰ ἐκδύῃ ἐντελῶς τοὺς ἀσθενεῖς του μόνον ὅπως αἰσθανθῇ τὸν σφυγμὸν των.

Γνωστὸς βιβλιομανθὴς ἠγόρασεν ἀρτίως βιβλίον ἀντὶ τεσσάρων χιλ. δραχμῶν.

— Εἶναι τιμὴ ὑπέρογκος! τῷ εἶπέ τις τῶν φίλων.

— Ναί, ἀλλ' εἶναι ἐκ τῶν σπανιωτάτων.

— Ἐὰν ὅμως ἀνετυπούτο;

— Ν' ἀνατυπωθῇ! Ἐλα τώρα, ἀδελφέ! Καὶ ποῖος, σὲ παρακαλῶ, θὰ τὸ ἀγοράσῃ ἀνατυπωμένον;

— Ἐν τινι ξενοδοχεῖφ.

Ὁ ξενοδόχος, ἀγαθὸς ἀστὸς οὐδέποτε ἀσχοληθεῖς εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, ἀλλὰ πάντοτε ἀρκεσθεῖς εἰς τὰ θέληγτρα τῆς μητρῆος, συνομιλεῖ μετὰ τινος εὐρωπαϊοῦ πελάτου του, τῇ μεσιτεῖᾳ διερμηνεύων.

Ὁ πελάτης, ὅστις δὲν ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ γεύματος, διαβιβάζει διὰ τῆς ἐρμηνείας εἰς τὸν ξενοδόχον οὐχὶ λίαν ἀβροφρῶως τὰ παράπονά του.

— Πές του, λέγει, ὅτι τὸ ξενοδοχεῖόν του εἶναι διὰ χοίρους.

Ὁ ξενοδόχος εἰς ἀπάντησιν καταφέρει ἰσχυρὸν κόλαφον ἐπὶ τῆς παρεῖας τοῦ διερμηνέως, προσθέτων:

— Μετάφρασε τοῦ το!

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

(Ἐπὶ τῇ αυτοκτορίᾳ τοῦ Α. Φ...)

«Il est donc permis, selon toi, de cesser de vivre?»
Rousseau.

Βεβαίως εἶναι συγγνωστὸν ἔαν αὐτοκτονήσης·
Τί εἶναι πλέον ἢ ζωῆ, ζωὴ ὅταν δὲν ᾔῃναι;
Ὅποια ἔχει θέληγτρα; τί πλέον θά ἐλπίσης;
Σκληραὶ ὁπότε σωρηδὸν σὲ πλήττουσιν ὀδύναι;

Πονεῖς, στενάξεις καὶ θρηνεῖς; ἀναίσθητοι οἱ
[ἄλλοι
Οὐδὲν, οὐδὲν ἀκούουσι! πεινᾶς, δὲν εἰς ἐπαίτης,
Κ' εἰς φίλον ἀποτείμεις;... Αἴ! τότε δὲ σοὶ
[ψάλλει...
Τί ψάλλει! κεραυνοβολεῖ ἐντός σου ὁ προπέτης.

Ὅφείλεις καὶ δὲν δύνασαι τὸ χρέος ν' ἀποτίσης;
Προσέρχεσαι τῷ δανειστῇ μὲ τ' ὄμμα τὸ θολὸν
[σου
Καὶ τῷ ζητεῖς παράτασιν, τῷ φέρεις ἐγγυήσεις,
Τῷ δίδεις πᾶν σου τιμωλφές καὶ πᾶν κειμῆ-
[λίον σου;

Δὲν πείθεται Ἐκλιπαρεῖς, τῷ δίδεις ὑποσχέ-
[σεις,
Καὶ ὑποσχέσεις ἀσφαλεῖς· δὲν πείθεται καὶ
[πάλιν!
Ἐξάπτεσαι κ' ἐπίφοβος σοὶ γίνεται ἡ θέσις,
Καὶ ἡ καρδίᾳ κ' ἡ ψυχῇ συμπλέκονται εἰς πά-
(λην...

Μῆ! μὴ πλέον ταράττησαι· αὐτὸς δὲν συγκι-
(νεῖται,
Ἐμμένει ἀδυσώπητος, σὲ βλέπει μὲ τι βλέμμα
Ἀδριστον, ἵνα δευχθῇ πῶς τάχα σὲ λυπεῖται...
Νὰ σὲ βροχθίσῃ μὲ ψυχρὸν ἐλαύνεται πλην
(αἶμα!

— Λοιπὸν;... — Λοιπὸν δὲν εἶν' ἐλπίς... ὁ τάφος
(μένει μόνον
Ἀνάπαυσις σου... ἢ ζωὴ ζωὴ πλέον δὲν εἶναι.
Μὲ τὴν ἰδίαν χεῖρά σου σαυτῷ σὺ ὁδὸς τὸ φόνον
Ἄφου οὐδένα κάμπτωσιν αἱ τόσαι σου ὀδύναι.

Δὲν δύνασαι πλέον νὰ ζῆς, ἀφου δὲν συγκινοῦν-
(ται,

Καιωνικὴ κατάστασις ἀφου τοιαύτη ᾔῃναι,
Ἄφου καὶ ἔαν σπαραχθῆς οὐδὲλως σὲ λυποῦνται
Ἄφου τοῖς ᾔῃναι ἐν μῆδὲν αἱ τόσαι σου ὀδύναι.
Ἐν Ἀθήναις 15 Ἰουνίου 1884.

ΑΛΕΞ. Ι. ΣΑΛΒΑΤΩΡ.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ.

— Ἰσπανοὶ θὰ ζωγραφίσουν τὴν εἰκόνα σου,
Ἰωάννη;
— Εἰς πανί, μάλιστα.
— Οἱ σπανοὶ λοιπὸν θὰ τὴν ζωγραφίσουν;
— Ὡ Γεώργιε! Οἱ σπανοὶ, Ἰσπανοὶ, εἰς
πανί... δὲν ἔκοῦς;

Ἡ τὸ πέρεϊς τέρι μου ἦ πὲ τινὸς νὰ τὸ πάρη.
(καὶ ἄλλως:)

Ἡ τὸ πέριστέρι μου ἦ πετεινὸς νὰ τὸ πάρη.

Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.
(ἀντιστρόφως.)

κίρρ κκκκκ κκ κκκκκκκκ κκκκκ

Λύσις τοῦ 20ου αἰνίγματος
Ὦν— Ζῶν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 21

Ἄκεραιον ἔς τὸ σῶμά σου, ἔς τὸν οἰκόν σου μὲ ἔχεις,
Καὶ κάθε ὄραν καὶ στιγμὴν νὰ μὲ ζητήσης τρέχεις.
Ἄν κόψης μου τὴν κεφαλὴν, ἀμέσως σὲ φοβίζω,
Ἰθρῶς καταλαμβάνει σε, τοῦς πόδας σου κλοκίζω.
Ἄλλ' ἂν μὲ χεῖρα στερεὰν ἀθις ἐκτάμης γράμμα,
Εὐφρόσουνον τότε ἀπηχὴν παράγεις ἐν τῷ ἄμα.
Τὸ ρίγος καὶ ὁ τρόμος σου εὐθὺς ἀποχωροῦσαι,
Καὶ τῆς καρδίας οἱ παλμοὶ τερπνῶς σὲ συγκινοῦσαι.

Γ. Μ. Κ.